

Een nieuw begin

*Nieuwsbulletin van de
Belgisch-Luxemburgse
Federatie van Adventkerken*

Ernest Allardstraat 11,
1000-BRUSSEL.
Tel. 02/511.36.80
Fax : 02/513.99.18
www.adventist.be

Oktober 2021 - Nr 100

Een nieuw begin

Vanaf 1 september lijkt er een nieuw begin te zijn. Vanaf die datum worden de meeste restricties van de afgelopen anderhalf jaar opgeheven. Er zijn geen restricties meer op hoeveel mensen je thuis mag ontvangen, de zogenaamde bubbels. Er zijn geen restricties meer op de sluitings- en openingstijden van (nacht)winkels. En er zijn geen restricties op de hoeveelheid mensen die samen mogen komen, behalve dan deze die door de brandweer zijn vastgesteld. Ook voor kerken geldt vanaf 1 september dat er geen restricties meer zijn behalve het dragen van een mondkapje. De regio Brussel moet nog even wachten op verdere versoepelingen maar de rest van het land mag haar kerkdeuren weer wagenwijd opengooien.

Dit alles terwijl de cijfers – het aantal besmettingen, maar vooral de ziekenhuisopnames en deze op de IC-afdeling – niet rooskleurig zijn. Nieuwe varianten van het virus steken de kop weer op, maar gelukkig helpt de vaccinatie tegen een opname in het ziekenhuis. 75% van de gevallen die nu in het ziekenhuis terecht komen met COVID-complicaties zijn niet gevaccineerd¹. In Brussel is dat zelfs hoger: 96%². Dat moet ons toch wel tot nadenken stemmen. We worden per slot van rekening door Christus geroepen om zorg te dragen voor de zwakkere in de samenleving. En in dit geval betekent dit dus dat we oog moeten hebben voor mensen met een zwakkere gezondheid die een besmetting met Covid niet kunnen overleven. Die mondkapjes blijven dus nog maar even op.

Tijdens de pandemie heeft de kerk laten zien dat ze zich wonderlijk wel kan aanpassen aan veranderende situaties. Kerkdiensten werden snel online gedaan en er werd geëxperimenteerd met nieuwe vormen. We leerden snel dat we in een kerkdienst online niet hetzelfde konden doen als een offline. De Sabbatschool-discussies en Bijbelstudies kregen een andere vorm en werden aangepast aan het onlinemodel. Er werd gezocht naar creatieve evangelisatiemogelijkheden. We

ontdekten de voordelen, maar ook de nadelen van het online vergaderen. Jeugdprogramma's werden aangepast en onlinecongressen moesten de jongeren toch nog een gevoel van samenhang geven. Het liet zien dat als het erop aankomt we als kerk best kunnen veranderen en aanpassen. Als het moet kunnen we flexibeler zijn dan we normaal denken van een kerk.

Veel leden kijken ernaar uit om terug te keren naar pre-pandemietijd – weer precies zoals het was op 1 februari 2020. Velen gaan er dan vanuit dat het toen zo goed was. Alsof er toen niets mis was met de wereld. Toegegeven het was niet zoals tijdens de pandemie, maar je kon het ook niet goed noemen. Mocht u de kans hebben om de documentaire van David Attenborough "The Year Earth Changed" te bekijken (op dit moment enkel te zien op Apple TV+) dan zult u zien dat de wereldwijde lockdown enorme positieve effecten had op de natuur. De lucht- en waterkwaliteit ging met sprongen vooruit. Verschillende diersoorten kregen eindelijk de rust om zich voort te planten. De aarde leek even op adem te komen. Zomaar terugkeren naar die ontwrichtende, vervuilende en dierenonvriendelijke economie: dat "oude" normaal lijkt mij niet helemaal aan te sluiten bij de opdracht die we hebben gekregen vanaf het begin van de Bijbel: *"De mens moest voor de tuin zorgen en erop passen"* (Genesis 2:15)

De Bijbel staat vol verhalen over nieuwe beginnen. Bevrijd van de slavernij mogen de Israëlieten opnieuw beginnen in het beloofde land Kanaän. Na de verschillende ballingschappen mogen de Israëlieten telkens weer opnieuw beginnen. Na verschillende bezettingen van Israël mogen ze iedere keer weer opnieuw beginnen. God is een God van de nieuwe start. Jezus maakt die heel persoonlijk door iedereen een nieuwe start aan te bieden in het leven.

Eén kenmerk van dat nieuwe begin is dat het ook daadwerkelijk een **nieuw** begin is.

Niet een blinde terugkeer naar het oude maar een aanpassing aan de nieuwe mogelijkheden en de nieuwe situatie. Nu onze kerkdeuren weer echt open mogen gaan, zullen we ontdekken dat we niet zomaar weer de draad kunnen oppakken van 14 maart 2020, toen al onze erediensten werden geannuleerd. We zullen een nieuwe dynamiek zien in onze kerken. We zullen mensen terugzien die we niet hadden verwacht, maar wellicht ook mensen niet zien die we juist hadden verwacht. We gaan belang hechten aan dingen die we de afgelopen anderhalf jaar niet hebben kunnen doen. Zaken waar we voor die tijd niet zo'n aandacht aan gaven.

We zullen ook merken dat we bepaalde zaken, waar we vroeger veel belang aan hechten, absoluut niet gemist hebben. Kortom als de deuren van de kerk langzaamaan weer verder opengaan, moeten we wel bezinnen over hoe we als kerk een nieuw begin willen maken. Neem de tijd om na te denken over wat echt van belang is voor het geloofsleven, het gemeenschappelijk leven en het individuele leven. Een nieuw begin kan niet zomaar een teruggaan naar het oude zijn. Dit nieuwe begin geeft ons een kans, laten we die niet missen!

Jeroen Tuinstra

¹ <https://www.1limburg.nl/meeste-coronapatienten-ziekenhuis-zijn-niet-gevaccineerd>

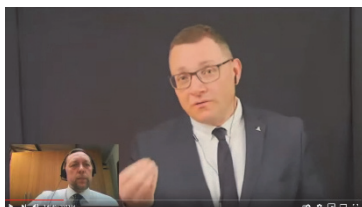
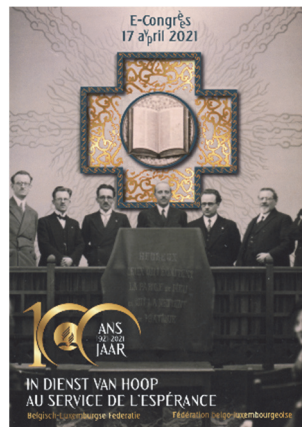
² <https://www.hln.be/brussel/geen-enkele-brusselse-covid-patient-op-intensieve-is-gevaccineerd~a1e9f639/>

Federale activiteiten en nieuws

FEDERATIE VIERT 100 JAAR

Op Sabbat 17 april vierde de Belgisch-Luxemburgse Federatie haar 100-jarig bestaan. De viering vond in z'n geheel plaats online aangezien er nog steeds samenscholingsrestricties bestonden. Alle leden van de Federatie werden uitgenodigd om of via zoom, interactief deel te nemen, of via YouTube het programma te volgen.

De Belgisch-Luxemburgse Federatie was één van de eerste v.z.w.'s die zich registreerde in 1921 kort na de invoering van de nieuwe wet omtrent verenigingen zonder winstoogmerk. De Federatie was kort daarvoor opgericht om beter de missie van de reeds bestaande kerk in België te ondersteunen. Er waren op dat moment in totaal 257 gedoopte leden. In 1926 werden de eerste leden gedoopt in Luxemburg, dat een paar jaar daarvoor was toegevoegd aan de "Belgische Conferentie". 25 jaar voor de organisatie van de Federatie werden de eerste Adventisten in België gedoopt: de familie Thonet.

Tijdens de ochtend van de viering werden de aanwezige gasten verrast met felicitatie boodschappen van Ted Wilson, voorzitter van de Generale Conferentie, Mario Brito, voorzitter van de Inter-Europese Divisie en Ruben de Abreu, voorzitter van de Frans-Belgisch Unie. Allen wensten de Federatie veel zegen in het verspreiden van de boodschap. De ochtend bestond verder uit een interactieve lesbespreking en een overdenking van Daniel Monachini. Br. Monachini was geboren en getogen

in België, maar is nu de voorzitter van de Zuid-Franse Federatie. De kinderen hadden hun eigen creatieve programma onder leiding van zeer bekwame kindersabbatschool-leidsters.

In de middag werden we meegenomen op reis in de geschiedenis van de Federatie. In plaats van een chronologische beschrijving werd er gekozen om per thema een korte geschiedenis te geven. Zo kwamen onder andere de thema's pioniers, godsdienstvrijheid, evangelisatie, onderwijs, jeugd en predikanten aan bod. Elk thema was doorpekt met interviews en oud video- en fotomateriaal. In de weken voor de viering werden er legio oude films, fotomateriaal van leden en het archief in Collonges-sous-Salève bekeken. Valérie Ballieux nam hier de leiding in en heeft een immens werk verzet.

Uiteindelijk werd de dag afgesloten met een concert. Deelnemers vanuit België en Luxemburg deelde hun muzikale- en zangtalenten met de kijkers. Het getuigde van een enorme diversiteit in Federatie, maar tegelijkertijd van een samenhangigheid.

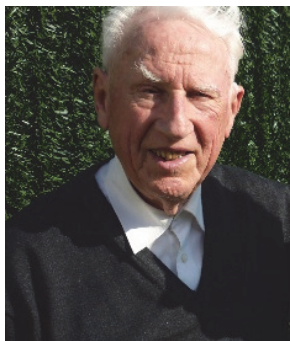
**VOOR HET INTEGRALE PROGRAMMA,
SLUIT AAN OP YOUTUBE – ADVENTISTEN
BELGIË OF RECHTSREEKS:
[HTTPS://WWW.YOUTUBE.COM/WATCH
?V=B-0C_xuOAT8&T=20915s](https://www.youtube.com/watch?v=B-0C_xuOAT8&T=20915s)**

Tijdens de viering waren er meer dan 200 connecties via zoom en meer dan 150 connecties via YouTube. Op YouTube had de stream uiteindelijk meer dan 1400 verbindingen. Leden hebben uiteindelijk hun enthousiaste reacties gedeeld met het team dat de hele dag had georganiseerd. Er werd vooral waardering uitgesproken

voor het enorme werk dat in die dag was gaan zitten. Tevens was het voor heel veel leden ontzettend leerzaam om de geschiedenis van hun Federatie te leren kennen. Als Federatie hopen we nog lang de Adventboodschap te mogen verkondigen en nog lang *'In dienst van hoop'* te staan.

Jeroen Tuinstra

OVERLIJDEN LEON LIENARD

Léon Liénard is op 95-jarige leeftijd vredig overleden in het ziekenhuis van Doornik. Hij werd op 31 januari 1926 in Quaregnon geboren in een katholiek gezin. De eerste vier jaar bracht hij door bij zijn grootmoeder en daarna werd hij herenigd met zijn ouders en broer. Vlak voor de oorlog bekeerde de familie Liénard zich tot het Adventisme dankzij voordrachten in het gebouw aan de Ernest Allardstraat.

Op 15-jarige leeftijd begon de jonge Léon met zendingswerk. Hij verkocht tijdschriften en boeken op gebied van godsdienst en gezondheid om zijn studies te kunnen betalen, die hij vier jaar later begon aan het seminarie van Collonges-sous-Salève in Frankrijk. Hij

vervolgde zijn theologische opleiding op Newbold College in Engeland.

In 1952 werd hij predikant van de kerk van Brussel-Centrum. Kort na zijn benoeming trouwde hij met Esther Philips, die hij in Antwerpen had leren kennen toen hij zijn militaire dienstplicht vervulde. Samen kregen ze twee kinderen: Mireille in februari 1954 en Etienne in 1956. Esther steunde hem doorheen zijn hele bediening en nam er

regelmatig actief aan deel, met name door vele jaren de schriftelijke bijbelcursussen te verzorgen.

Tijdens zijn loopbaan heeft Léon alle Waalse kerken gediend. Hij werkte mee aan de bouw van twee kerkgebouwen, in Verviers en in Nijvel. Zijn passie bleef het huis-aan-huis zendingswerk, zijn specialiteit. Op dezelfde manier zamelde hij veel giften in bij de jaarlijkse collecte ten bate van Adventhulp. Zijn oudere broer, Raymond Liénard, die ook beroepsmatig bij het Werk betrokken was, laat ons dit getuigenis na: *"Ik kan hieraan toevoegen dat Léon de laatste predikant was die van deur tot deur ging om het Evangelie aan zijn tijdgenoten te verkondigen. Een moeilijke taak, en ik moet hulde brengen aan het nederige doorzettingsvermogen van mijn broer."*

In 1959 werd hij ingezegend als predikant en bleef werkzaam tot 1989. Hij diende de kerk 37 jaar, tot hij met pensioen ging. In 1996 trouwde hij met Jacqueline Vanheghe met wie hij een rustig maar actief pensioen beleefde in Doornik. Léon bleef regelmatig preken tot 2020. Hij was toen 94 jaar oud.

In de kerk werd Leon gezien als een traditionalistische predikant, ernstig, georganiseerd en onbuigzaam. Maar in familieverband was hij een echte plaaggeest en kon hij hartelijk lachen. Om evenwicht te houden, werkte hij in zijn tuin en oefende hij elke dag op zijn klarinet. Het was niet ongebruikelijk om op vrijdagavond een familieconcert te horen. Opmerkelijk is dat hij zijn actieve kennis van het Engels, Nederlands en Duits tot het einde van zijn leven heeft onderhouden door systematisch boeken en kranten te lezen.

Aan zijn levensreis kwam op 2 juni 2021 een einde ten gevolge van een beroerte.

Mireille Liénard & Jeroen Tuinstra

OVERLIJDEN HANS JONGKIND

Op zondag 6 juni hebben we afscheid moeten nemen van Hans Jongkind. Hij is in alle rust in het ziekenhuis overleden na een moedige strijd tegen complicaties van een delicate operatie. Vorig jaar overleed zijn vrouw, Henny, aan een hersentumor. Hans laat twee kinderen en drie kleinkinderen na.

Hans werd geboren op 13 juli 1944 in Utrecht, Nederland, in een atheïstisch gezin. Dankzij de voordrachten van Fernand Lecompte werd hij aangetrokken tot de Adventboodschap. Hij volgde een theologische opleiding aan de academie "Oud Zandbergen" in Nederland en daarna in Collonges-sous-Salève, Frankrijk. In 1969 begon Hans zijn loopbaan als predikant in Hasselt. Kort voor zijn inzegening in 1975 werd hij aangesteld als verantwoordelijke van ESDA-België (schriftelijke bijbelcursussen). Hij bleef dit doen tot het einde van zijn dienst.

Het einde kwam veel eerder dan verwacht. Na een jarenlange strijd met diabetes type 1 moest Hans in 1999 uiteindelijk met vervroegd pensioen. Hij heeft ten slotte 30 jaar voor de kerk gewerkt. En ondanks zijn ziekte, hield hij zich altijd op de hoogte van het wel en wee van de Federatie. Op vrijwillige basis, en afhankelijk van zijn gezondheidstoestand, maakte hij zich dienstbaar in de palliatieve zorg, waar hij troost en steun kon bieden, enkele van zijn vele pastorale kwaliteiten.

Tijdens de afscheidsplechtigheid op 9 juni, voorgezeten door zijn vriend en oud-collega Rudy Van Moere, werden vele boodschappen van waardering, liefde, verdriet en hoop

gedeeld. Zijn pastorale toewijding werd belicht, maar ook zijn passie voor reizen en het ontdekken van andere culturen. Zijn talrijke boeken en dia's getuigen van zijn vele interesses, waaronder zijn liefde voor de natuur, planten en uitgestrekte landschappen die hem zoveel goed deden.

Maar het was ongetwijfeld bij de mensen dat hij de diepste indruk naliet. Allereerst door zijn stem, want Hans was een onverzadigbare 'babbelaar', die kennis met humor en geschiedenis met verhalen wist te mengen. Ook zijn welwillende aanwezigheid maakte indruk, altijd bereid om zijn vrouw, kinderen, schoonkinderen, kleinkinderen en vrienden in alle omstandigheden te vermaken, te vervoeren, te troosten, bij te staan en raad te geven, zelfs als die lichamelijke inspanningen hem daarna uren van gedwongen rust moesten kosten. Ook zijn wilskracht was bewonderenswaardig, want ondanks zijn

TER GELEGENHEID VAN HET HONDERDJARIG
BESTAAN VAN DE FEDERATIE WERD EEN INTERVIEW
MET HANS OPGENOMEN. U KUNT HET VINDEN OP
[HTTPS://WWW.ADVENTIST.BE/LANGUAGE/NL/OV
ERLIJDEN-HANS-JONGKIND/](https://www.adventist.be/language/nl/overlijden-hans-jongkind/)

diabetes en regelmatige medische complicaties bleef hij veel activiteiten ontplooiën, voornamelijk dankzij zijn zelfdiscipline. Wij vergeten vooral ook niet de liefde en de vriendschap die hij ons allen nalaat en die wij ons nog lang zullen herinneren.

Jeroen Tuinstra & Valérie Ballieux

KOMEN EN GAAN PREDIKANTEN

In de afgelopen maanden hebben we afscheid moeten nemen van 2 predikanten. **Ion Lascu**, predikant van de Roemeenssprekende gemeenten Brussel, Laken en Braine l'Alleud. Ion heeft de laatste 8 jaar van zijn loopbaan voor onze Federatie gewerkt. Daarvoor was hij werkzaam in Israël en Roemenië. Onder zijn leiderschap is de gemeente Laken gestart en uitgegroeid tot een grote gemeente. Ion heeft altijd een passie gehad voor evangelisatie en heeft dan ook vele nieuwe initiatieven opgezet. Tijdens zijn laatste Sabbat maakte Ion een rondje langs al zijn kerken samen met zijn vrouw Zoica. We wensen hen Gods zegen toe in deze nieuwe fase van hun leven.

Ondertussen is de zoekcommissie reeds aan de slag gegaan om een vervanging voor Ion te vinden, we hopen deze in januari van 2022 te kunnen verwelkomen.

Na een korte tijd bij ons te zijn geweest, heeft **Leendert Brouwer** op 26 juni afscheid genomen van zijn drie gemeenten; Antwerpen, Gent en Hasselt. Op 1 september 2020, te midden van de pandemie was hij begonnen in deze gemeenten. Kort nadien kreeg hij een zogenoemde "call" uit Kenia om les te geven aan de "Adventist University of Africa". Leendert heeft een doctoraat in missie en evangelisatie en dit was de laatste gelegenheid in zijn loopbaan om er ook daadwerkelijk les in te kunnen geven. Met pijn in het hart heeft hij ervoor gekozen om samen met zijn vrouw Mary Louise af te reizen naar Kenia. We wensen ook hen Gods zegen toe in deze nieuwe omstandigheden.

Vanaf 1 januari 2022 mogen we een nieuwe predikant verwelkomen. **Jérôme Raucy** zal dan onder het mentorship van Carlos Rivero zijn stage beginnen in de gemeente Woluwe, Brussel. Samen met zijn vrouw Isabelle en hun 3 kinderen wonen ze reeds in België. Op dit moment werkt Jérôme hard aan zijn dissertatie om die vóór 1 januari af te krijgen. Jérôme en Isabelle zijn geen vreemden voor de Federatie. Beiden hebben hun roots in respectievelijk Luxemburg en België en zijn ook meerdere keren betrokken geweest bij het organiseren van zomerkampen voor de jeugd. We wensen hen ook Gods zegen

toe met alle voorbereidingen voor dit werk.

Jeroen Tuinstra

VERANDERINGEN IN LUXEMBURG

Voor vele jaren is het gezicht van ADRA-Luxemburg Paul Junker geweest. Hij organiseerde de inzamelingsacties van kleding en de kerstdozenacties in de winter. Hij was bekend bij veel mensen buiten de kerk en werd enorm gewaardeerd onder hulporganisaties van Luxemburg. Al enkele jaren heeft Paul aangegeven met "pensioen" te willen gaan en het ADRA stokje over te willen dragen aan iemand anders. Met de komst van Ebrard Da Costa als predikant is er een weg gevonden om hem ook aan te stellen als ADRA-Luxemburg directeur. Daardoor heeft Paul Junker na vele jaren afscheid kunnen nemen als ADRA directeur. De Federatie is hem enorm dankbaar voor de vele jaren die hij, vrijwillig heeft gegeven.

De laatste jaren heeft Luxemburg een ware groei doorgemaakt. Sinds enkele jaren hebben ze een tweede kerk in Soleuvre. Vanuit deze Portugeessprekende kerk was er ook een Portugeessprekende groep ontstaan en er lijken zich meerdere groepen te ontwikkelen. Om het werk van de kerk in Luxemburg mogelijk te maken was er een VZW opgericht die de kerk een legale status verschafte. Voor jaren was de kerk van Mersch en de VZW in wezen hetzelfde. Maar met het ontstaan van een tweede kerk en meerdere groepen was het noodzakelijk om de VZW, als officiële vertegenwoordiging van de kerk in Luxemburg, los te koppelen van de gemeente Mersch en deze onder te brengen bij de Federatie. Daartoe is er op haar laatste Algemene Vergadering besloten om de bestuurders van de Federatie ook de bestuurders van de VZW te maken. Daarnaast is er een vice-voorzitter gekozen, Paul Junker, en leden van het bestuur om de band tussen de VZW en de kerken in Luxemburg te bekrachtigen. Deze voornamelijk administratieve verandering zou verder geen effect moeten hebben op het functioneren van de gemeenten in Luxemburg, maar ontslaat wel de huidige voorzitter van de VZW, Marc Brimeyer van de verantwoordelijkheid die op zijn schouders drukte. De Federatie dankt Marc voor zijn enorme inzet voor de VZW en de jaren die hij heeft gegeven om de VZW zo goed mogelijk te beheren.

Jeroen Tuinstra

NIEUWE ZAAL "LAMBERTINE"

Zoals u tijdens het Eeuwfeestcongres hebt kunnen zien, heeft de Federatie op de 4e verdieping van de Ernest Allardstraat een nieuwe ruimte ingericht die bestemd is voor comités, en voor vergaderingen van predikanten en departementen. Dit project zat al enkele jaren in de pijplijn, omdat er behoefte was aan een vergaderzaal dicht bij de kantoren, maar ook afgestemd op de realiteit van de "virtuele" wereld, wat overigens zeer nuttig was tijdens de pandemie. Dit project

was zelfs het onderwerp van een aanbeveling die door de Algemene Vergadering van 2019 in haar officiële Oriëntaties werd goedgekeurd.

Sinds enkele maanden zijn de werkzaamheden en de inrichting goed gevorderd en de Lambertinezaal, genoemd naar de eerste Adventiste van België, is nu operationeel en werd al gebruikt tijdens het eerste Federatiecomité van het nieuwe werkjaar. De zaal is niet alleen gezellig, maar vooral ook praktisch dankzij de multimedia-apparatuur, die

subtiel en discreet zijn opgesteld om de concentratie niet te belemmeren en de debatten te vergemakkelijken. Het is dus gemakkelijk geworden, op voorwaarde natuurlijk het technische aspect te beheersen, om een hybride comité te organiseren dat zowel rekening houdt met de mensen in de zaal als met hen die via Zoom verbonden zijn en die op hun beurt het woord kunnen nemen, hun video of montage kunnen tonen, hun scherm kunnen delen en de discussies kunnen volgen in een aangenaam visueel en geluidscomfort.

Jeroen Tuinstra en Christian Sabot verdienen alle lof voor deze verbeteringen. Wij zijn er zeker van dat deze goed uitgeruste Lambertinezaal nog vele jaren het werk zal vergemakkelijken van alle verantwoordelijken die ze zullen gebruiken.

Valérie Ballieux

Woordje van de penningmeester

WAARAAN DENKEN WE?

We ontkomen niet aan discussies over Covid-19, zelfs niet in deze Fede-Info. Het virus raakt ons allemaal, maar de laatste maanden zijn het vooral onze opvattingen over vaccins die ons bezighouden. Ah, die beruchte vaccins! De enen zijn gevaccineerd, anderen niet. Maar hiermee is de kous niet af, want onze opvattingen over vaccinatie leiden bijna onvermijdelijk tot verdeeldheid, zelfs binnen onze gemeenschappen. Sommigen staan wantrouwig en vrezen langetermijengevolgen voor de gezondheid, anderen hebben vertrouwen en leggen de nadruk op de noodzaak van eenieders solidariteit om niet de hele samenleving te benadelen. En je merkt al gauw dat de druk van de meerderheid zeer groot is om te proberen iedereen aan te moedigen, te overtuigen of te dwingen zich te laten vaccineren.

Onlangs werd ik verrast door een reactie in mijn omgeving. We hadden net op de radio gehoord dat de meeste mensen op de intensive care niet gevaccineerd waren. En de persoon tegenover mij was blij met deze informatie en zei « *Wie weet zet dit ze aan het denken!* ». Niet echt een sympathieke of nuttige reactie, maar eigenlijk wel heel menselijk.

Even later, ik weet niet waarom, kwam er een andere gedachte bij me op: zou het kunnen dat ongevaccineerden gelijkaardige ideeën hebben? Bijvoorbeeld: « *Ik hoop dat op een dag alle gevaccineerden puistjes krijgen of erger - dan zullen ze zien dat we gelijk hadden om wantrouwig te zijn tegenover dit vaccin!* ». Ik moet toegeven dat ik deze reactie niet sympathieker zou vinden, maar ook weer zo menselijk!

Hieronder volgt de financiële situatie voor de eerste zes maanden van 2021, zoals die aan het laatste Federatiecomité is voorgelegd. U zult merken dat het jaar 2020 werd afgesloten met een boekhoudkundige winst van 214.663 €, mede dankzij de tijdelijke werkloosheid van het personeel, en ondanks een daling van de tienden. Het lijkt erop dat de ontvangen tienden weer stijgen en in ieder geval het begrote bedrag zullen halen, of zelfs het bedrag van de tienden van 2019, waardoor we het jaar in evenwicht zouden kunnen afsluiten, ook rekening houdend met het onverwachte vertrek van Leendert Brouwer en de komende indiensttreding van Jérôme Raucy. We kunnen daar blij om zijn en hopen dat het zo doorgaat.

En ook nu weer komt er een gedachte in me op. Ik weet dat veel leden niet gelukkig zijn met de Federatie. Ik weet zeker dat ze me één en ander kunnen uitleggen. Ik weet ook dat deze broeders en zusters houden van de Adventkerk en haar willen steunen. Maar zou het kunnen dat zij innerlijk onttremd zijn over de goede gezondheid van de

Federatie en het behoorlijke niveau van de tienden? Zouden ze eigenlijk niet liever willen dat het steeds minder goed ging met de Federatie? Ook weer niet al te slecht, maar net genoeg om te bevestigen dat zij gelijk hebben om verandering te vragen.

Hoe reageren wij in gedachten? Wensen wij innerlijk het mislukken van acties die ons niet bevallen of die wij inadequaat of misplaatst vinden? Moge God ons hiervoor behoeden.

De Heer is groot en hij gebruikt alle mensen van goede wil om uit te reiken aan de hulpbehoevenden. De ervaring leert ons dat wij van iedereen en alles geestelijke lessen kunnen leren, ook al lijkt dat op dat moment onwaarschijnlijk. Mogen de ijver, de inzet en de oprechte inspanningen van allen worden beloond. Van onze kant wensen wij van ganser harte het welslagen toe van alle acties die worden ondernomen om de blijde boodschap te verspreiden en onze medemensen te bereiken, ook al lijken deze acties ons niet geschikt. Voor zover wij daartoe in staat zijn en in overeenstemming met de regels van de Adventkerk, zullen wij hen steunen.

Christian Sabot

BELGISCH – LUXEMBURGSE FEDERATIE VAN DE KERK DER ZEVENDE DAGS ADVENTISTEN

WINST- EN VERLIESREKENING 30 juni 2021				projectie op jaarbasis 2021	BUDGET 2021	2020
	30-06-21	BUDGET du 1/1 au 30/6	30-06-20			
<u>BEDRIJFSWINST</u>						
Tienden	783.963	803.395	721.006	1.606.790	1.606.790	1.564.708
Overdracht tienden	-156.793	-160.679	-144.139	-321.358	-321.358	-312.942
Beschikbare tienden	627.170	642.716	576.867	1.285.432	1.285.432	1.251.766
Gaven	7.938	7.000	6.194	14.000	15.000	13.745
Opbrengst uit financiële vaste activa	0	0	0	0	0	0
Andere opbrengsten	732	3.165	45	6.330	6.330	6.632
Totaal bedrijfswinst	635.841	652.881	583.106	1.305.762	1.306.762	1.272.144
<u>BEDRIJFSLASTEN</u>						
Bezoldigingen, sociale lasten	509.707	504.119	358.324	1.008.238	1.065.610	785.111
Administratieve lasten	28.181	33.500	36.176	67.000	75.000	69.538
Evangelisatie, departementen en div.	11.859	21.750	11.039	43.500	48.500	34.831
Afsluitingen	11.772	7.000	20.438	14.000	19.426	20.243
Tienden Campus en Gepensioneerden	64.255	59.000	109.243	118.000	118.000	136.292
Totaal Bedrijfslasten	625.774	625.369	535.220	1.250.738	1.326.536	1.046.015
RESULTAAT VOOR UITKERINGEN	10.067	27.512	47.886	55.024	-19.774	226.129
<u>UITKERINGEN</u>						
Regelmatische uitkeringen	16.000	16.000	20.000	32.000	32.000	40.000
Speciale uitkeringen	26.000	36.000	23.000	72.000	72.000	60.513
Overdrachten van uitkeringen (waarvan AJ, ADRA-BE en Campus)	-31.358	-64.036	0	-128.072	-128.072	-117.865
Bedrijfsresultaat	10.642	-12.036	43.000	-24.072	-24.072	-17.352
BEDRIJFSRESULTAAT	20.708	15.476	90.886	30.952	-43.846	208.776
<u>UITZONDERLIJKE KOSTEN EN OPBRENGSTEN</u>						
Uitzonderlijke opbrengsten	0	0	78	0	0	5.887
Uitzonderlijke kosten	0	0	0	0	0	0
Netto uitzonderl. kosten en opbr.	0	0	78	0	0	5.887
RESULTAAT VOOR OVERDRACHTEN	20.708	15.476	90.964	30.952	-43.846	214.663
<u>OVERDRACHTEN</u>						
Van kapitaal	0	0	0	0	0	0
Naar kapitaal	0	-1.080	0	-2.160	-2.160	-2.160
Netto overdrachten	0	-1.080	0	-2.160	-2.160	-2.160
RESULTAAT NA OVERDRACHTEN	20.708	14.396	90.964	28.792	-46.006	212.503
<u>FONDSEN</u>						
Instream reservefondsen	0	0	0	0	0	0
Uitstream reservefondsen	0	0	0	0	0	0
Nettoreserve	0	0	0	0	0	2.160
	0	0	0	0	0	2.160
EIGEN VERMOGEN VARIATIE	20.708	14.396	90.964	28.792	-46.006	214.663

Enkele besluiten in 't kort

- De functie van **gastspreeker** wordt in onze Federatie zeer serieus genomen. De administratieve procedure wordt van jaar tot jaar aangescherpt. Zo stemde het Comité onlangs voor de toevoeging van een extra zin aan de gedragscode die moet worden ondertekend door elke nieuwe gastspreeker die zowel door zijn plaatselijk comité als door het Federatiecomité wordt aanbevolen: *Als gastspreeker moet ik betrokken zijn bij mijn moederkerk en ik verbind mij ertoe niet meer dan twee preekbeurten per maand buiten mijn kerk te aanvaarden.*
- Egide Izere**, lid van de Franstalige Afrikaanse Kerk en AJ-medewerker, is door het Federatiecomité bevestigd als verantwoordelijke voor **AMICUS-België** en Luxemburg. Deze organisatie heeft tot doel aan de geestelijke, intellectuele en sociale behoeften van Adventistische **studenten** te voldoen.

WE HERINNEREN ERAAN DAT
ELK GEMEENTELID VAN ONZE
FEDERATIE DE BESLUITEN KAN
RAADPLEGEN OP DE KANTOREN
VAN DE ERNEST ALLARDSTRAAT.

Jeroen Tuinstra

Jeugddepartement

KAMPEN IN JULI: TUSSEN REGEN EN COVID, ONVERGETELIJKE MOMENTEN

Na een matig AJ-seizoen, de annulering van de kampen die voor carnaval waren gepland en de frustraties en moeilijkheden in verband met de gezondheids crisis, boden de kampen in juli een frisse en verkwikkende zomerwind. Het aantal inschrijvingen (112 kinderen) toont dat de verwachtingen hooggespannen waren en dat het enthousiasme groot was. Soms in de schaduw, soms in de schijnwerpers, waren 45 mensen "present!" om deze jongeren van 7 tot 17 jaar te leiden, te omkaderen, te animeren, te voeden, te vertroetelen en uit te dagen.

De mooie streek van Jalhay, in het hart van de Hoge Venen, verwelkomde ons twee weken vóór de vreselijke overstromingen die zoveel schade hebben aangericht. En we konden het al voelen aankomen, want de regen en de modder waren al op het kampeerterrein verschenen en dwongen de jongeren om hun laarzen boven te halen en de animatoren om duizend-en-één trucs te vinden om de leefruimtes min of meer schoon te houden.

Zoals gebruikelijk, voor zover dat woord nog enige betekenis heeft, waren er drie afzonderlijke kampen gepland, elk met een eigen thema en pedagogisch team.

Het **Vonkjeskamp** bracht 38 kinderen samen rond het thema van de 'Vier Elementen' in het kamphuis Le Petit Fagnard. Door middel van spelletjes, animaties en meer

geestelijke momenten bood dit veelzijdige thema de mogelijkheid om na te denken over Gods schepping en daaruit enkele levenslessen te trekken.

Elke dag leerden de Vonkjes ook over dieren, planten en ecologie en bereidden ze het insigne van *Natuurvriend* voor. De overgrote meerderheid van hen heeft de vereiste proeven met glans afgelegd en hun insigne prijkt nu trots op de mouw van hun uniform.

Voor het tweede jaar op rij nam Karen Andrade de leiding van dit Vonkjeskamp op zich, omringd door een jong maar zeer zorgzaam team van animatoren en keukenpersoneel.

De **Preverkenners** hadden als thema "Tot aan de uiteinden van de aarde" en meer bepaald Jezus' zending, die zijn leerlingen uitnodigt om het goede nieuws tot aan de uiteinden van de aarde te brengen. Vertrekkend vanuit Kamp Jeruzalem ontdekten de Preverkenners verschillende gebieden en gingen zij onderweg allerlei uitdagingen aan. Het ambitieuze geestelijke project had tot doel na te denken over het begrip en de werking van de heilige Geest.

Tweeëndertig jongeren namen deel aan dit tentenkamp onder leiding van Victor Liénard.

Het **Verkennerskamp**, dat op hetzelfde terrein was gelegen, koos ervoor eco-verantwoordelijkheid centraal te stellen in het kampleven. Naast het gebruik van droge toiletten, het koken op vuurtafels of workshops over ecologie, werd de opdracht toevertrouwd aan Yves Pierre om op zoek te gaan naar plaatselijke producenten, ten einde de korte keten te bevorderen en de afvalproductie te beperken.

De geestelijke momenten leidden tot zeer mooie en intense discussies tussen jongeren en leiders, zowel over het ecologische aspect als over de levens- en geloofswaarden. De aanwezigheid van de "oudere" Verkenners van 17 jaar heeft zeker bijgedragen tot deze positieve en constructieve ingesteldheid. Voor de eerste keer in solo, nam Milca Liénard de leiding van dit kamp met 42 gemotiveerde Verkenners.

Koken in een kamp en in vaak barre omstandigheden is een kunst en vereist een nooit aflatende inzet. De geweldige bijdrage van de twee keukenploegen verdient een woord van lof. Ondanks de moeilijkheden hebben zij het moreel van de troepen hoog gehouden met hun kleine gerechten in... grote potten!

Op het hoogtepunt van deze momenten van uitwisseling, avontuur en vriendschap kwam er een storm, "Covid" genaamd, die de drie kampen opschudde en onderbrak. Wij moeten de overgrote meerderheid van de ouders bedanken voor hun begrip, hun vriendelijkheid, hun reactievermogen en soms zelfs hun hulp na dit nogal abrupte einde

van de kampen. Dit overhaaste vertrek veroorzaakte natuurlijk veel organisatorische en zelfs sanitaire problemen in de gezinnen en op de verlaten kampterreinen. Om nog maar te zwijgen van de teleurstelling van de jongeren, die snel weer hoop kregen door hun verwachtingen te richten op de drie weken later geplande camporee.

Gezien de ontvangen feedback blijven de resultaten, ondanks deze inkorting van de kampen, meer dan positief. Onder de punten die voor verbetering vatbaar zijn, noteren wij een gebrek aan creativiteit of nauwkeurigheid bij bepaalde activiteiten. Dit kan alleen maar de wens van het AJ departement bekrachtigen om de animatoren te motiveren voor opleiding en zorgvuldige voorbereidingen.

Dank aan alle kampmedewerkers voor hun inzet en enthousiasme, en vooral aan onze Heer voor de bevoorrechte momenten en de gedeelde ervaringen.

Valérie Ballieux

SCAN DEZE TWEE QR-CODES
OM DE FOTO'S VAN DE KAMPEN
TE ZIEN.

CAMPOREE VAN DE UNIE – 1-8 AUGUSTUS

Na een busrit van 17 uur was het eindelijk zover... De camporee in Frankrijk samen met de Fransen en de Franstalige Zwitsers. Iedereen keek er zo naar uit dat er niet veel geslapen is op de bus. Toen we aankwamen in Frankrijk was het dan ook best wel warm. Helaas hebben we ook minder warme en droge dagen gekend. Ook al lieten we ons plezier niet afhangen van het weer!

De verkenner hebben kunnen deelnemen aan verschillende workshops waar men onder andere dingen kon maken, creëren, spelen, zingen, etc. Onze workshop natte baseball en houten dasknopen maken waren een succes. Tijdens de hele camporee hebben we niets anders gezien dan mensen die constant een glimlach op hun gezicht hadden.

Het thema *Maria* was dan ook heel interessant en de spirituele momenten hebben velen onder ons laten nadenken en geïnspireerd. We hebben samen gelachen, gespeeld, gezongen,... Er zijn veel nieuwe vriendschappen ontstaan en ook zeker veel vriendschappen nog sterker geworden dan daarvoor. Ik denk dat ik voor iedereen wel kan zeggen dat het heel snel voorbij was en dat het zeker de moeite waard was!

Claudia Verreydt

CLE'21: BIJEENKOMST VAN DE ANIMATOREN

Er is geen betere manier dan een face-to-face samenkomst om de troepen opnieuw te motiveren aan het begin van een nieuw AJ-jaar! Voor deze **Conventie voor Leiders met Engagement** werd het prachtige Domein van Mozet in de streek van Namen uitgekozen. Op 3 en 4 september kwamen daar zo'n 70 animatoren bijeen.

Op vrijdagavond kwamen de deelnemers samen rond een kampvuur om met elkaar de sabbat te openen en de herinneringen van de zomeractiviteiten op te halen. De zonnige dag daarop werd gekenmerkt door verschillende momenten van bezinning, presentaties van programma's en materiaal, workshops en vooral gezelligheid.

Een van de gasten was de voorzitter van de Frans-Belgische Unie, Ruben de Abreu, die twee zeer relevante momenten van meditatie presenteerde, die aansloten bij de realiteit van het leven. Een andere gast: de protestantse predikant Nicola Piscicelli, lid van de protestantse jeugddienst (SPJ) met wie wij nu samenwerken voor de vormingssessies. Dankzij zijn talent en enthousiasme wist hij de tijd van lofzang dynamisch te maken. En natuurlijk was er ook Pascal Rodet, jeugdverantwoordelijke bij de Unie, vergezeld van zijn vrouw Nathalie en zijn nieuwe assistente Isabel, die voor het eerst de coulissen van de AJ in België en Luxemburg ontdekte. Jérémie Piscicelli van SPJ en Zoé Nolis van ADRA namen ook actief deel aan de workshops.

De dag eindigde met twee hoogtepunten. Allereerst een investituur waarbij Victor Liénard en Hangy Tsimisanda werden beloond en gefeliciteerd voor hun inspanningen in de progressieve AJ-klassen. En als afsluiter, een symbolisch moment waar we, dankzij Gerrit Decock, een (nog) kleine sequoia in het domein konden planten, waarbij ieder een handvol aarde uit zijn eigen tuin op de wortels aanbracht. Dit krachtige en duurzame gebaar weerspiegelde perfect de geest van onze bijeenkomst onder het

thema *Natuurlijk Groot*. En bij onze volgende bezoeken aan het Domein van Mozet zullen we zeker de voorgang van onze sequoia kunnen zien. Naar het schijnt zou die ooit meer dan 100 m hoog kunnen worden als de omstandigheden meezitten.

Laat ons voor deze animatoren en verantwoordelijken bidden opdat ook zij zich harmonieus ontwikkelen en met hun weldadige takken de plantjes beschermen die zij in dit nieuwe AJ-jaar onder hun hoede krijgen.

Valérie Ballieux

Nieuws van ADRA

OVERSTROMINGEN IN BELGIË: ADVENTISTEN UIT HEEL BELGIË AAN DE ZIJDE VAN ADRA LOCAL SOLIDARITY

Ter herinnering

Op 14 en 15 juli 2021 werd België getroffen door zware overstromingen. Honderdtwintig gemeenten, hoofdzakelijk in Wallonië, werden getroffen door overstromingen die worden beschouwd als "de meest catastrofale die België ooit heeft gekend". De provincie Luik werd het zwaarst getroffen, vooral de gemeenten Verviers en Pepinster. Hier alleen al vielen ten minste een tiental doden (het totale dodental bedroeg 42) en werden meer dan 12.000 inwoners getroffen door elektriciteits-, water- en gasstoringen.

ADRA Local Solidarity, een van de eerste organisaties ter plaatse

Achtenveertig uur na de ramp (het gebied was niet eerder toegankelijk) begaven Edouard Ajinca, predikant van de kerk van Verviers, en Jonathan Lo Buglio, directeur van ADRA, zich naar de plaats van de ramp om samen met de plaatselijke autoriteiten de situatie te evalueren en de noden vast te stellen. Na gesprekken met de politie en de sociale diensten van de stad Verviers, maar vooral na kennis te hebben genomen van de afwezigheid van andere organisaties en de grote ontredning van de inwoners (de meesten keerden die dag naar hun huizen terug), werd besloten actie te ondernemen.

De volgende ochtend stuurde ADRA Local Solidarity 35 vrijwilligers naar Ensival, de zwaarst getroffen deelgemeente van Verviers, om de bevolking te helpen. In totaal hebben niet minder dan honderd vrijwilligers uit alle kerken van het land hun medeleven met de slachtoffers getoond door onbaatzuchtige hulp, een luisterend oor en opmerkelijke beschikbaarheid. Deze ongelooflijke mobilisatie bewees het enorme potentieel van onze Adventgemeenschap en maakte indruk op zowel de bevolking als de deelnemers.

En het vervolg?

Voor het eerst heeft de nieuwe ADRA-afdeling voor acties in België, "ADRA Local Solidarity", gereageerd op een noodsituatie op haar grondgebied. Deze veldinterventie loopt nog steeds en kan in drie fasen worden samengevat:

Noodhulp (Fase I) → Rehabilitatie (Fase II) → Terugkeer naar het normale leven (Fase III)

FASE I: Opruimen en troosten - 18 tot 25 juli

Vanaf 18 juli waren onze vrijwilligers er niet alleen om puin te ruimen en huizen te evacueren die op instorten stonden, maar ook om troost te bieden aan de slachtoffers. In totaal hebben meer dan 100 vrijwilligers een week lang in ploegendienst gewerkt en zijn meer dan 30 gezinnen geholpen toen zij dat het meest nodig hadden. Vermeldenswaardig is ook de beschikbaarheid van de kerk in Verviers, die haar deuren openstelde voor de vrijwilligers van ADRA, zodat zij een plaats hadden om uit te rusten en zich te bevoorraden.

FASE II: Herstel van woningen - 2 augustus tot 31 oktober

Als gevolg van de overstromingen moesten duizenden mensen hun onleefbaar of zelfs ongezond geworden huis verlaten. Om hen zo snel mogelijk opnieuw te huisvesten, is ADRA Local Solidarity overgegaan tot fase II van haar acties ter plaatse.

Begin augustus werden, in samenwerking met ADRA Tsjechië en de stad Verviers, 72 professionele luchtontvochtigers ingezet in de zwaarst getroffen gebieden. Door het vocht uit de muren en vloeren te verwijderen, helpen zij de getroffen huizen te saneren. Onze werkploegen zullen gedurende 3 maanden met de stadsdiensten samenwerken om zoveel mogelijk woningen te herstellen.

FASE III: Operatie "Plumier solidaire" van 1 tot 30 september

Meer dan 2500 kinderen verloren alles in de overstromingen, inclusief hun schoolbenodigdheden. In fase III van haar actie neemt ADRA Local Solidarity deel aan de operatie Plumier Solidaire ("solidaire pennenzak") om alle door de overstromingen getroffen kinderen in het arrondissement Verviers in de best mogelijke omstandigheden naar school te laten gaan. Pennenzakjes, mappen, schriften, enz. zijn onmisbaar voor het begin van het schooljaar. In samenwerking met de Vzw "Verviers ma Ville,

solidaire" heeft ADRA deze actie voortgezet tot eind september.

Jonathan Lo Buglio

Nieuws van hier en elders

DE GROEP VAN GERAARDSBERGEN WORDT OFFICIEEL

Na enkele maanden lockdown heeft de Adventgroep van Geraardsbergen op 19 juni eindelijk haar deuren weer geopend. Twee gebeurtenissen kleurden deze heropening: haar officiële erkenning door de Federatie en de doop op 26 juni van onze zuster Machteld Lea Vanmieghem.

Op 21 augustus hadden wij het genoegen bezoek te ontvangen van Fabio Luna en zijn gezin, die, in samenwerking met Yves Pierre, de groep de komende maanden zal begeleiden.

Espérance Mukandoli

REINDER BRUINSMA GERIDDERD

Op 28 april werd Reinder Bruinsma, voormalig voorzitter van de Belgisch-Luxemburgse Federatie, blij verrast doordat hij met een koninklijke onderscheiding werd gedecoreerd. In Nederland is er de traditie dat op de verjaardag van de koning Nederlanders die "zich bijzonder verdienstelijk hebben gemaakt voor de samenleving" gehuldigd kunnen worden. Reinder Bruinsma werd benoemd tot "*Ridder in de Orde van Oranje Naassau*". Dit jaar ontvingen 2832 Nederlandse burgers een koninklijke onderscheiding, ruim 86% werden benoemd tot "lid" van de Orde, en 325 personen in de rang van "ridder".

In een toelichting gaf burgemeester G. J. Gorter van Zeewolde, de woonplaats van br. Bruinsma, in het gemeentehuis aan dat br. Bruinsma steeds zoekt naar de relevantie van het evangelie, niet alleen voor de kerkgangers maar ook voor hen die weinig verbinding hebben met de kerk. Door zijn publicaties (30 boeken), artikelen en blogs weet hij de ontwikkelingen in kerk en maatschappij te duiden en te analyseren. Hij geeft in zijn blogs en via andere media vooral aandacht voor de positie van de vrouw in het ambt en voor de positie van de LGBTI-gemeenschap. Verder werden zijn schrijversbijdrage voor het ESDA Instituut, haar blad Contact, zijn internationale betrokkenheid en netwerk genoemd.

Vanwege de coronamaatregelen waren er slechts 10 genodigden (waaronder dochter Danielle en een zus en broer van respectievelijk Reinder en Aafje). De versierselen horende bij de onderscheiding werden niet opgespeld door de burgemeester maar door Reinders vrouw Aafje. Het is bijzonder dat er sprake is van Ridder (en geen Lid) in de Orde van Oranje Nassau. Met name het internationale karakter van Bruinsma's inzet heeft daarvoor gezorgd. Het is indrukwekkend hoeveel colleges, spreekbeurten en preken dr. Bruinsma verzorgt in Duitsland, Engeland, Verenigde Staten, Kroatië, Tsjechië, België, Denemarken, Frankrijk en Australië.

Behalve het dankwoord van Reinder waarbij hij zijn vrouw Aafje betrok, waren er twee korte speeches van Bert Slond en Wim Altink. De laatste twee hadden samen met anderen hun bijdrage geleverd in de voordracht van Reinder voor een koninklijke onderscheiding.

Jeroen Tuinstra (Bron: De Stentor 26-4-2021)

NIEUWE THUISONDERWIJSMOGELIJKHEDEN

In België werd een nieuwe lagere school geboren, op basis van collectief thuisonderwijs. Op 8 februari is contact gelegd met de voorzitter om hun wens voor te leggen om een school te beginnen met als doel onze jonge kinderen een opleiding te geven die rekening houdt met onze Adventistische principes en waarden. De oprichters van deze school hebben ook de gelegenheid gehad hun project aan het Federatiebestuur voor te stellen tijdens een zoom-bijeenkomst op 18 april. Verscheidene punten konden niet worden uitgewerkt, met name het financiële gedeelte. Aan hen werden tevens verschillende aanbevelingen gedaan, met name de noodzaak om contact op te nemen met de verantwoordelijken voor het onderwijs in de Unie en de Divisie, om zich niet in te laten met scholen die in hun federatie niet erkend zijn en om niet de algemene term "Adventschool" te gebruiken, maar een meer gepersonaliseerde naam te kiezen.

De zeer ervaren lerares Elke Clotman heeft de leiding over het onderwijs aan de kinderen. De school is een particulier initiatief en ontvangt geen subsidies. Zij wenst, in haar huidige staat, geen staatserkenning en maakt gebruik van het "Christian Education Europe" curriculum. De Federatie zal niet aarzelen hen te steunen zodra dat passend is. Ook hier wensen wij hen veel succes en zegen toe.

Christian Sabot

ONAFHANKELIJKE PROJECTEN IN MAROKKO

Al ruim 30 jaar is Herman Naert werkzaam in het zuiden van Marokko. Als vrijwilliger en op geheel eigen initiatief probeert hij daar verschillende Berberfamilies te ondersteunen. Oorspronkelijk werd het werk onder de vlag van ADRA-België gedaan. Door reorganisatie binnen de kerk werd Marokko direct onder de Generale Conferentie ingedeeld. Daarmee viel de samenwerking weg.

Op 87 jarige leeftijd probeert Herman, van Belgische origine, toch de nodige humanitaire en educatieve hulpverlening te verschaffen. Het werk wordt bijzonder bemoeilijkt aangezien veel humanitair werk wordt gezien als evangelisatiewerk, wat verboden is in Marokko.

Herman heeft, ondanks dit verbod, contact met verschillende Adventisten en Christenen. Het afgelopen jaar is het werk nog verder bemoeilijkt door de pandemie, waardoor reizen tussen Marokko en Europa onmogelijk werd gemaakt.

**WILT U MEER WETEN OVER HET WERK VAN
HERMAN IN MAROKKO, NEEM DAN
CONTACT OP: HERMANMAROC@GMAIL.COM**

Op dit moment is er geen officieel humanitair werk van onze kerk in Marokko. In het recente verleden heeft de Midden-Oosten Unie een predikant weten vrij te maken voor het kleine aantal Adventisten in Marokko. Helaas heeft deze het land ook weer moeten verlaten. Uw

gebeden voor het werk en de Christenen in Marokko zijn hard nodig.

Jeroen Tuinstra

TPR : TEACH PREACH PRAY REACH

Sinds enkele jaren heeft een groep broeders en zusters uit verschillende kerken, voornamelijk Nederlandstaligen en gelegen in West-Vlaanderen, een bediening "Teach Preach Pray Reach" ook wel bekend als "TPR" opgericht met als doel evangelisatie binnen en buiten de kerk. Vooraf had de Federatie de gelegenheid hen verschillende malen te ontmoeten om naar de presentatie van hun project te luisteren en hun ons advies en onze mening te geven.

De Adventkerk wordt regelmatig benaderd door leden die zich willen organiseren en op een bepaalde manier willen bijdragen aan evangelisatie. We noemen dit onafhankelijke ministeries. Onze Frans-Belgische Unie heeft enkele werkdocumenten gepubliceerd waardoor deze onafhankelijke bedieningen zich zo goed mogelijk kunnen organiseren om onze kerk effectief te helpen. Zij worden verzocht zich te identificeren met die werkdocumenten ten einde door de Unie en hun Federatie als ondersteunende onafhankelijke ministeries te worden erkend. Om hen moverende redenen wenste TPR deze stap van erkenning niet te zetten.

Ook is hun gevraagd erover te waken dat zij niet met hun activiteiten de plaatselijke kerken beconcurreren, met name door direct en indirect de hulp van hun leden en jongeren in te roepen wanneer bijvoorbeeld de kerk zelf activiteiten heeft gepland. Fondswerving binnen kerken kan alleen plaats vinden na goedkeuring van het

Federatiebestuur en het lokale kerkbestuur. De keuze van de sprekers is ook een gevoelige kwestie voor de Federatie, die geen mensen wil verwelkomen die niet door hun eigen thuisfederatie worden aanbevolen.

Wij wensen hen het succes dat zij verdienen en moge God hen zegenen bij al hun inspanningen.

Christian Sabot

De lezershoek

VOORLEESBIJBEL – Deel 2

Van koning David tot en met verhaal van het verloren schaap

Voor kinderen vanaf 4 jaar. De Voorleesbijbel zorgt voor een bijzondere band tussen generaties en ondersteunt de taalontwikkeling van kinderen. De verhalen zijn zo geschreven dat je in tien minuten elk verhaal beeldend, helder en duidelijk kunt voorlezen.

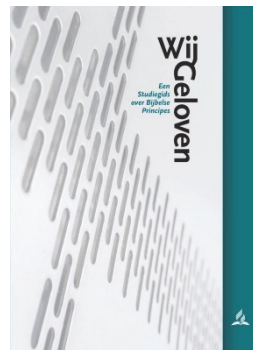
21,95 €

Deel 1 en 2 te kopen via onze Federatie of adventist.nl

WIJ GELOVEN

Een studiegids over Bijbelse principes

Van verschillende kanten was er een wens vanuit de leden van de kerk te komen tot een eenduidige studiegids over het geloofsgoed van zevendedagsadventisten. 'Wij Geloven' brengt alle wensen samen. Het element van opdrachten voor een zelf ontdekkende reis door Bijbelteksten komt erin terug. Ditzelfde geldt voor een degelijke, maar vooral actuele omschrijving van de geloofsprincipes die ook in een westerse beleving toepasbaar zijn. Tot slot is deze gids een vertaling van de originele uitgave zoals door de wereldkerk is vastgesteld. Hiermee is de eenduidigheid en de officiële verwoording gewaarborgd

8,95 €

Te kopen via onze Federatie of adventist.nl

Eén van de vele...

Onder de vele foto's die ter gelegenheid van het honderdjarig bestaan van onze Federatie werden verzameld, trok er één in het bijzonder mijn aandacht omwille van de verschillende symbolen die ik erin zag:

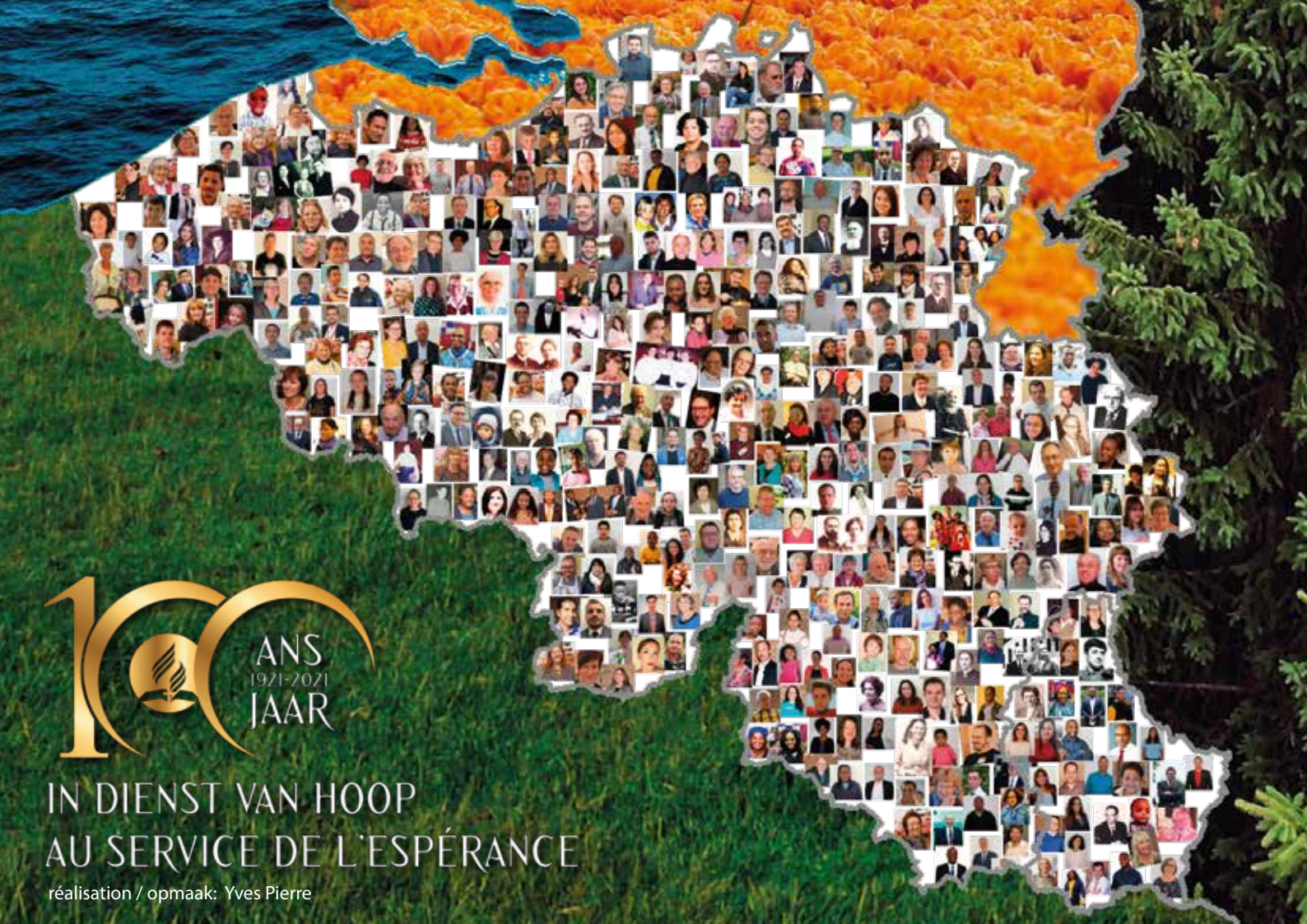
Mijn aandacht werd in de eerste plaats getrokken door de periode waarin de foto is genomen, ergens begin jaren zeventig, dus halverwege de eeuw die we hebben gevierd. Daarnaast ook door sommige mensen die ik herkende. Onder andere predikant Antoine Rase, die mijn ouders heeft gedoopt, waardoor deze foto een meer persoonlijk tintje krijgt. Veel van deze mensen zijn overleden, maar anderen zijn er nog en ik heb het geluk sommigen van hen van tijd tot tijd te zien. Voorts omdat er kinderen, jongeren, volwassenen, ouderen, mensen van verschillende etnische groepen te zien zijn. Ook de kledingstijl is opmerkelijk: sommige vrouwen dragen een hoed, andere niet. Ze staan er allemaal, dicht tegen elkaar aangedrukt, iets waarvan wij 50 jaar later niet hadden gedacht dat het vandaag een voorrecht zou zijn. Zij hebben zich verzameld in het park van de Kleine Zavel, op korte afstand van de Federatie waar ik vandaag het geluk heb te werken. Dit park is omringd met standbeelden die verschillende corporaties voorstellen. Ze staan bij een waterfontein. Het gaat hier om een zwart-wit foto: sommigen zullen hem oubollig, flets en zelfs ouderwets vinden, anderen weten wel dat een foto maar een momentopname is en dat de werkelijkheid er heel anders uitziet...

Een tiental jaar nadat deze foto werd genomen, kwam ik naar de Federatie, vlak na de renovatiewerkzaamheden. En toen ik op de 4e verdieping aankwam, zei ik trots tot de toenmalige voorzitter die mij kwam verwelkomen: *"Eindelijk kom ik jouw Federatie bezoeken!"*. *"Dit is niet mijn Federatie,"* antwoordde hij, *"wij zijn allen de Federatie! Elke steen in dit gebouw vertegenwoordigt ons allemaal."* Veertig jaar later denk ik met ontroering terug aan dat moment en die woorden die mijn visie op de dingen veranderden.

Net als deze foto zijn we misschien een beetje vintage en het zou waarschijnlijk nuttig zijn om weer wat kleur in onze kerk te brengen. Of om te evolueren in onze manier van doen en/of denken. En voor zij die, net als ik destijds, denken dat alles beslist wordt op de 4de verdieping van de Ernest Allardstraat: laten we nooit vergeten dat onze Federatie alleen kan leven door de aanwezigheid van mensen, klein en groot, van hier en van elders, werkzaam in verschillende beroepen, met een stropdas of zonder hoed... Een Federatie gevormd door allen die van harte willen opstaan en samenkomen bij de Bron van levend water.

Voor dit nieuwe hoofdstuk van het leven van de Federatie, voor deze nieuwe start, stel ik deze foto voor:

Valérie Ballieux

IN DIENST VAN HOOP
AU SERVICE DE L'ESPÉRANCE

réalisation / opmaak: Yves Pierre